

Concert a Móra d'Ebre.

Avui, a les 19.00 hores, a La Llanterna Teatre Municipal, concert amb Lluís Capdevila i Petros Klampanis, on presenten el seu últim CD 'Cinemàtic Ràdio'. Preu: 6 euros.

El setge de Tortosa.

A les 8.00 hores, en diversos espais, quarta edició de la recreació històrica del Setge de Tortosa, un dels episodis més sagnants de la Guerra de Successió.

de Picasso l'any 1973 tot va quedar com a paper mullat i aquestes obres mai varen arribar. «Amb la mort de Picasso tot va acabar, els hereus tenien els seus interessos» comentava Gaston, president del centre Picasso d'Horta. El que sí que van fer l'alcalde Xim i Ferràs quan varen tornar va ser; dedicar-li un carrer amb el seu nom i crear la Fundació Picasso, que posteriorment es va convertir en l'actual Centre Picasso.

Els quadres mai van arribar però l'aventura d'aquests veïns d'Horta ara mateix no té preu. «Si hagués vingut un rei o un ministre, no haguera passat de baix, però vosaltres és diferent. Vosaltres sou amics meus» els digué el pintor quan es va acomiadar.

Pallarès i Picasso, 78 anys d'amistat

Aquesta passió per Horta del pintor no és fruit de l'atzar, sinó que respon al nom de Manuel Pallarès. Pallarès també era pintor de professió i va néixer a Horta l'any 1876. A l'inici del curs 1895-96 a la Llotja de Barcelona, s'asseu el primer dia de classe al costat d'un noi malagueny, cinc anys menor que ell, anomenat Pablo Picasso. Malgrat la diferència d'edat i de

caràcter: el seriós i discret Manuel i l'impulsiu Pablo, s'entenen de seguida. És l'inici d'una llarga i estreta amistat que es perllongà 78 anys, fins a la mort de Manuel Pallarès l'any 1974 i la posterior mort de Pablo Picasso, tot just un any després. La família Picasso accepta de bon grat el nou amic, pensen que serà una bona influència. I així ho va ser, els cinc anys que separaven a Pallarès de Picasso marquen una relació d'amistat però també de germanor. Pallarès va ser el protector i el guia del jove Picasso, serà el germà gran que mai va tenir. Fou tant aquesta compenetració que Manuel Pallarès arribà a ser ajudant del pare de Picasso, que era professor a Llotja.

A l'estiu del 1898, Picasso és convidat pel seu amic a Horta per refer-se d'una malaltia, però aquelles vacances d'estiu es converteixen en nou mesos de noves i apassionants sensacions. Fins i tot Pallarès, el va rescatar d'un corrent d'aigua cabalós dels Ports. «Mai no oblidaré que em salvares la vida» li dia Picasso a Pallarès. I pintant «les emocions més pures» al costat del seu amic; deixa de ser el Pablo Ruiz per convertir-se en l'artista que avui en dia coneixem.

Joaquim Cortés —«l'alcalde Xim»— i Joaquim Ferràs. FOTO: CENTRE PICASSO

L'apunt L'evolució de la seva pintura

De la primera estada, les pintures estan realitzades a partir llenguatge tradicional. Recordem que ell té 16 anys quan arriba a Horta i 17 quan marxa (va estar-hi nou mesos). Pintor novell, però hàbil amb el traç en aquesta època, ja havia realitzat el seu primer gran quadre: «La primera comunió». La segona estada (1909) correspon al seu «període negre» o, com alguns experts qualifiquen, el «precubisme». I és que comença a aplicar un traç angulós, sobre quadres sense perspectiva i dibuixant cares semblants a les màscares africanes (principals característiques cubistes). És en aquesta etapa quan intenta unir la terra que estima (Horta) amb la dona que estima (Fernande).